

[Indenrigsministeren.]

ikke kan være rigtigt i dag, når det var rigtigt i den tid, hvor hr. Jacob Sørensen var indenrigsminister.

Der er sagt flere gange om de såkaldte rige kommuner, at de egentlig er fattige. Det var hr. Sigsgaard, der brugte udtrykket, jeg har selv brugt det tidligere, og jeg mener stadig væk det er rigtigt. Når man taler om et ensartet serviceniveau landet over, så er et af formålene med objektive kriterier at give mulighed derfor, men vi har ingen sikkerhed derfor, fordi de penge, man får, flere, end man tidligere har fået, kan man bruge til skattenedsættelse eller til forhøjelse af serviceniveauet, og i mange henseender bruger man det til skattenedsættelser.

Når hr. Jacob Sørensen mener, det er rimeligt at vente, til vi er færdige med byrdefordelingsreformen, er jeg aldeles uenig med hr. Jacob Sørensen, men det kan vi selvfølgelig tale længe om.

Må jeg sige, at jeg er parat til at fortsætte en analyse, hvis hr. Jacob Sørensen måtte være interesseret i det. Det gælder også fru Aase Olesen. Men til dato har vi ikke fået nogen holdbare punkter for, hvordan man skal lave en mere retfærdig fordeling, hverken fra den tidligere indenrigsminister eller fra det radikale parti. Når jeg understreger det radikale parti, så var det, fordi det radikale parti — jeg tror endda, det var fru Grethe Philip — pegede på, at løn- og prisforskellen måtte ind i disse objektive kriterier, og det var en opfordring, som indenrigsministeren dengang fulgte.

Må jeg sige, når man stadig væk mener, at lønniveauet ikke er afgørende, ja, så er det altså bare sådan, at København på godt og ondt skal betale de stedtillæg, som vi centralt har fastsat ved centrale lønforhandlinger. Det vil altså sige, man skal udbetale tilskud til andre kommuner af penge, man udbetaler, og som man ikke har.

Når hr. Jacob Sørensen siger, at København ligger på landsgennemsnittet, så må det simpelt hen bare skyldes, at hr. Jacob Sørensen har været for længe væk fra indenrigsministerstolen, for det passer bare ikke, at det ligger på landsgennemsnittet, men snarere i den højere del af de kommuner, der er beskattet her i landet.

Må jeg sige til hr. Maisted, at når jeg nævnte det om sengene, så tog jeg netop ini-

tiativet til et møde i går med de forskellige omegnsamtskommuner og København og Frederiksberg for at få undersøgt holdbarheden i påstanden om, at der er 4.200 senge for meget. Efter den forhandling og de oplysninger, jeg fik, så tror jeg på, at det tal, som er kommet ud til offentligheden, ikke passer. Det er det, jeg har ønsket at få undersøgt. Det er det, jeg har ønsket at få rammet en pæl igennem. Min interesse må absolut være den, at når der bygges nye hospitaler, så må der nedlægges tilsvarende andre sengepladser, således at de sengepladser, der er til rådighed for hovedstadsområdet, stort set svarer til det øvrige lands, dog med et vist plus, fordi der er visse problemer i hovedstadsområdet, som må og skal varetages anderledes end i det øvrige land.

Til fru Aase Olesen må jeg sige, at jeg er altså bare stadig væk betænkelig ved, at man indfører pris- og lønforskel, men jeg vil gerne gentage, at vi er stadig væk på vej.

Når fru Aase Olesen peger på det med aldersgrupperne, vil jeg sige, at vi har søgt også at få det ind i billedet. Men som jeg også sagde før til hr. Jacob Sørensen, er situationen bare den, at man nu gennem lovgivningen siger til København og omegnskommuner: I skal betale af nogle penge, I ikke har. Det er situationen. Når man taler om, at der er vældig store udsving, ja, så er det jo så som så med de udsving, der er tale om. Man har sagt under første behandling, at der var tale om forholdsvis minimale udsving, og nu bliver det til store udsving. Det er så noget helt andet.

Fru Aase Olesen taler om, at selv med det ændringsforslag, fru Aase Olesen er inde på, får København en fordel. Ja vel, men fru Aase Olesen glemte at sige, at det, det drejede sig om, var, at man tog 39 mill. kr. mindre fra København efter mit forslag. Efter fru Aase Olesens forslag tager man kun 10 mill. kr. mindre, det vil altså sige, at man reducerer det til en fjerdedel. Og nævn så én gang til, at Frederiksborg amtskommune skal betale 11,4 mill. kr. Det skal jeg ikke blande mig i, det må være et problem, som fru Aase Olesen selv må tage sig af.

Med hensyn til pris- og lønindeks har kommunerne ingen indflydelse. Nok så mange postulater fra denne talerstol kan ikke overbevise om, at der er tale om, at